

OPINIÓ 1 setembre 2019 2.00 h

1

LA CRÒNICA

Jocs Florals a Girona

JOAN RIBAS

Diumenge passat Eva Vázquez ens va donar la notícia de la preparació, pel Grup de Recerca del Patrimoni de la Universitat de Girona, d'un congrés internacional dedicat als Jocs Florals des dels orígens fins al 1977, que es portarà a terme els propers dies 5 i 6 de novembre. Una iniciativa que celebrem, en espera que els organitzadors convidin més enllà de l'àmbit universitari. Girona també existeix!

En l'esmentat escrit es deia que es van instaurar a la nostra ciutat l'any 1906. En realitat, el "primer de la seva instal·lació" –així ho anomenaven– va ser l'any 1903, com s'acredita per la imatge amb què acompanyem la present crònica, i que és de collita pròpia.

Però és que ja des de l'any 1872 es convocava cada any un certamen organitzat per l'Asociación Literaria de Gerona que premiava composicions en vers i en prosa que no portava el nom de Jocs Florals però que s'hi assemblava d'allò més! Pel novembre tenia lloc la festa de proclamació dels premis, es llegia l'acta del jurat i s'entregaven els guardons. En fou el primer vicepresident Enric Claudi Girbal, que va pronunciar un discurs d'agraïment. Aquest certamen es convocà durant trenta-un anys, és a dir, des del 1872 fins al 1902, quan la comissió organitzadora es va dissoldre.

Però aquell mateix any es van convocar els Jocs Florals que es proclamarien el 1903, amb una diferència: mentre que en els anteriors es podien presentar treballs en català i en castellà, la nova convocatòria només n'admetia en llengua catalana, justificant-ho així: "Associant-se al moviment que en aquest sentit s'ha despertat en la nostra terra." La Renaixença donava fruits!

Aquell primer any el jurat fou presidit per Francesc Mateu, mestre en gai saber, i va actuar de secretari Prudenci Bertrana. La reina de la festa era la senyoreta Esperança Bru, ben coneguda i apreciada pel fet de ser la musa i més tard l'esposa del gran arquitecte Rafael Masó. S'hi presentaren 153 obres, dada que mostra l'interès que la convocatòria va despertar, tot considerant que s'atorgaren tretze premis, consistents cada un d'ells en un objecte artístic, però sense compensació monetària.

Entre els cognoms dels protectors d'aquells primers Jocs, en trobem de ben coneguts a Girona com Almeda, Aragó, Bachs, Bolós, Camps (marquès de), Claret, Dalmau Carles, Franquesa, Franquet, Jubany, Llach, Llistosella, Massó, Monsalvatje (Xavier), Mundet, Negre, Palol (Miquel de), Plaja, Quintana, Reig, Ribera, Riera, Roquet-Jalmar, Roqueta, Saguer, Sambola, Sánchez (Felip), Taberner, Veray, Xifre... fins a un total de cent seixanta persones!

En diferent format, aquells Jocs han continuat donant la paraula a literats i poetes, en els Premis Literaris de Girona que es lliuren cada any.

JOAN RIBAS

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

Allò que desapareix